

paa den efter min Mening fejlagtige Opfattelse, som de fleste Landborepræsentanter have af vor industrielle Beskyttelse. Jeg vedkender mig at være Beskyttelsesmand, og som saadan vil jeg fremdeles arbejde for, at Industrien opnaar en Beskyttelse, som jeg vilde sige er tilstrækkelig for dens Trivsel. Naar nu Kravene, som her særlig ere udtrykte ved de Ændringsforslag, Mindretallet under Nr. 4 har fremsat, gaa saa vidt, som de gøre, saa ganske overordentlig vidt, som mange af dem gøre, kan jeg ikke nægte, at Grunden dertil — og jeg mener, det er en Fejl — maa tilskrives det Udvalg, som har været nedsat udenfor Landstinget, og som kalder sig Industriens og Haandværkets Toldudvalg. Jeg tror, at dette Udvalg samtidig med at gøre et godt og stort Arbejde, samtidig med at have arbejdet paa, at alle Spørgsmaal kom til at foreligge vel oplyste, og saaledes, at man var i Stand til at danne sig en begrundet Mening om Situationen, ikke har undgaaet at vække Forventninger hos Industriens Mænd om en højere Beskyttelse, end Industrien hidtil har haft. Det har efter min Mening vakt falske Forestillinger angaaende Resultatet af Toldarbejdet, af Arbejdet paa den Toldlov, der nu ventes som Resultatet af denne Samling. Jeg tror, at adskillige — jeg siger adskillige, ikke alle — ere bukkede under for den Fristelse kun at forlange, for Fristelsen til at følge den Fremgangsmaade, der, som Erfaringen viser, har noget paa sig, at naar man forlanger meget, faar man dog noget. Blandt de Andragender, som forelaa for Toldudvalget, er der mange særdeles vel begrundede, klare, tydelige, der tale et sundt og fornuftigt Sprog og ende med at gøre Krav gældende, som maa siges at være forstandige og vel be rettigede, men man kan ikke se bort fra, at der er adskillige, om hvilke dette ikke ganske kan siges. Der er saaledes endnu i Gaar — det er noget sent — indkommet et Andragende fra en Industri, som forlanger en højere Beskyttelse paa 50 pCt. under Henvisning til, at et af dens Raastoffer, som tilmed er et Metal, er steget i Pris. Jeg gør denne lille Bemærkning for at vise, hvad man egentlig tror gaar an. Den udenlandske Industri, med hvilken dette Foretagende skal konkurrere, arbejder jo ogsaa med Metal. Jeg kan ikke tro andet, end at Metalpriserne, som ofte ere Genstand for Syndikaters Virksomhed, i Virkeligheden ere ens her og andre Steder. Men hvor mærkværdigt der ses

paa dette, viser sig deri, at man, som Situationen nu er, tror, at det gaar an, hvis man vil naa til et Resultat, at stille saadanne Fordringer. Af saadanne Andragender er der desværre mange, som Mindretallet under Nr. 4 har taget til Følge ved Ændringsforslag, som jeg maatte anbefale mine Meningsfæller at stemme for, fordi de ikke havde faaet deres Drøftelse hidtil, saa at de kunne komme sammen med andre, til hvilke der virkelig kan tages Hensyn, og som der formentlig ogsaa vil blive taget Hensyn til.

Jeg vil derfor sige til Beskyttelsesmændene og til Industriens Mænd: Tag eder i Agt, spænd ikke Buen, spænd ikke Buen saa haardt, at den brister, og Resultatet bliver, at Forhandlingerne om en Toldreform atter denne Gang løbe ud i Sandet. Jeg vil sige, at der hører Mod til at indtage et Standpunkt som dette. Det kan se godt ud et Aarstid eller to. Industrien, altsaa de Industrimænd, som bevirke dette, og adskillige industrielle Virksomheder ville sige: Det var godt, nu slap vi for det. Men de skulle ikke slaa sig til Taals med det, det kunde være, at den Fred, de fik paa den Maade, blev lidt kortvarig, og at det, der kom efter, blev lidt anderledes. Der skal som sagt Mod til at bære det Ansvar, der her kommer til at hvile paa dem, der nu modsætte sig en fornuftig Toldreform. Jeg indrømmer, der skal ogsaa Mod til, naar jeg vedkender mig at være Beskyttelsesmand og saa indtager det Standpunkt, jeg tager, og siger: Jeg vil arbejde for en Toldreform, og jeg haaber, det vil lykkes os at gennemføre den. Der skal ogsaa Mod til at handle, og der skal ogsaa Mod til at bære det Ansvar, der følger ogsaa dermed. Jeg har det, jeg paatager mig det. Jeg siger, at jeg er Beskyttelsesmand, det er jeg ogsaa. Men naar jeg nu er Medlem af Landstingets Toldudvalg og antagelig ogsaa kommer ind i Fællesudvalget og altsaa faar Del i de endelige Afgørelser, som skulle træffes, gaar det aldeles ikke an, at jeg der indtager en Stilling som Beskyttelsesmand, som beskyttelsesvenlig Industrimand og intet andet. Naar jeg først er der som Deltager i Lovgivningsarbejdet, som en af dem, der skulle træffe Afgørelserne, har jeg ikke Ret til at stille mig alene som Beskyttelsesmand, saa er det min Pligt at se til alle Sider. Hvad jeg har kunnet tiltræde under en Agitation, hvad der, kort sagt, er en Agitator tilladt, naar han arbejder for sin Sag, er ikke mig tilladt, naar jeg kommer i den Situa-